

Gå bag om ordene

For nylig læste jeg noget i et kristent blad, som jeg var uenig i. Kender du det? Min første reaktion var at fare i blækhuset for at belære vedkommende – og en masse andre – om den rigtige forståelse. Det vil sige, den forståelse, jeg har.

Men vent lige lidt. Jeg skal være forsigtig med at tage det, en bror eller søster har sagt eller skrevet, og hænge dem op på det. Det kan blive en form for korsfæstelse. Måske tager jeg nogle få ord ud af deres sammenhæng, sætter dem på spidsen og bruger dem som nagler. Med min egen hamrende rettroenhed og bedrevenen er jeg i færd med at såre et menneske, som Jesus blev korsfæstet for. Er min kærlighed til “sandheden” større end min kærlighed til Jesus og til min medkristen?

Jesus selv blev hængt op på de ord, han sagde. Han formastede sig til at vedgå, at han var den Messias, som Gud havde lovet at sende for at befri og frelse sit folk. Men da han så hang på korset, naglet dertil af de religiøse lederes rettroenhed og “kærlighed til sandheden”, så bad han for dem, fyldt med Guds sande kærlighed: “Tilgiv dem, for de ved ikke, hvad de gør.”

Jeg er teoretisk anlagt og tilbøjelig til at tænke på sandheden som en trosartikel, et princip, et abstrakt begreb. Men sandheden er en person – Jesus Kristus, og alle mine brødre og søstre i Herren, som søger efter sandheden, søger efter Kristus selv. Vi som har fundet Kristus har fundet sandheden – og samtidig famler vi os frem i det håb at komme til at kende sandheden bedre og bedre, ikke som abstrakt begreb, men som en person, der igen og igen åbenbarer sig for os gennem Helligåndens virke.

Jeg vil gerne have frihed til at sige noget uoverlagt en gang imellem og begå nogen fejltagelser uden straks at mærke ordene blive strammet som en løkke om halsen på mig, så snart de har forladt min mund eller computer. Jeg vil gerne forstå, men jeg vil endnu hellere forstås. Jeg ønsker ikke at blive hængt op på mine ord. Hvorfor skulle jeg så hænge andre op på deres? Prøv i stedet at gå bag om ordene. Tag et dybt åndedrag og kig på ordene en gang til fra en anden synsvinkel, den andens synsvinkel.

I en duel står man overfor hinanden og er på vagt. Hvordan kan jeg forsvare mig selv og besejre min modstander? Det samme sker i en ordduel. Er det dét, Gud ønsker? Hvad med at gå om på siden af min modstander, så jeg ser sagen fra hans synsvinkel, og han bliver min medspiller i stedet for modspiller? Det er dét jeg mener med at gå bag om ordene. Hvad mente hun egentlig med det hun sagde? Jeg har opfattet og fortolket ordene fra min indfaldsvinkel, men var det jeg troede hun sagde nu også det, hun ville sige? Hvordan kan jeg bedre forstå, hvad det egentlig var, hun havde på hjerte? Hvis vi nu står sammen og ser på ordene i fællesskab, kan vi så nå frem til en større, bredere, dybere forståelse af Kristus selv? For han er den eneste, der har den fulde sandhed. Jeg vil hellere kendetegnes af sand kærlighed end ukærlig sandhed. Det stræber jeg efter uden at kunne sige, at jeg allerede har grebet det.